

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A túlterhelt hálózat**

1. A túlterhelt hálózat

Kővári Klára

Dániel még ki sem lépett a saját előszobájából, amikor a padló alól tompa, gyomrot rázó morajlás csapott fel. Karesz a szomszédos lakásban részegen betekerte a torzítót: a kilencvenes évek nosztalgiájában égő ex-rocker nem sejtette, hogy a saját erősítőit illegálisan Sipos Bendegúz nagy teljesítményű kriptobányász hálózatára kötötte rá. A szörnyű mélyhangok beverődtek a falak közé, megremegtetve a képeket és az ajtófélfákat.

Aztán a folyosói villanyóra-szekrény felől éles, fülsiketítő sercegés hallatszott. A lámpák vadul villódzni kezdtek, majd egy csattanó szikraeső kíséretében elszabadult a pokol. A műanyag szigetelés kénes, fojtogató bűze pillanatok alatt elárasztotta a folyosót, és a Vászoly utca 6. egyetlen másodperc alatt borult koromsötétbe. A ház elektromos rendszere megadta magát a kettős túlterhelésnek.

A vaksötétben azonnal kitört a pánik. Női sikolyok visszhangoztak a lépcsőházban, a szomszédos ajtók csapódva nyíltak ki. Szabó Gábor zseblámpával a kezében, zihálva lépett ki az emeletre, mögötte Enci bukkant fel, arcán mély felháborodással. Dániel a sötétben vakoskodva botorkált Karesz ajtaja felé, ahonnan még az utolsó zárlat előtti gitárbúgás visszhangzott.

– Nyissa ki, Karesz, mert rátörjük az ajtót! – üvöltötte Gábor, a zseblámpa fénypásztját a megolvadt biztosítéktáblára, majd a zárt ajtóra irányítva. A lépcsőházban tapintani lehetett a feszültséget; a lakók tehetetlen dühe egyetlen közös célpontra fókuszált.